

Min 125-års fødselsdag

I tænker sikkert alle, hvem er nu den oldsag dér,
se, jeg er Jert bibliotek, iklædt de gamle klæ'r.
Men tag dog ikke fejl, trods 125 år,
så er det stadigvæk min ungdoms hjertes kraft, der slår.
Jeg har prøvet lidt af hvert, er blevet flyttet vidt omkring,
men jeg har dog også få't sat skub i rigtig mange ting.
Når jeg gir jer min histor'ie nu - en tand på må og få,
kan I alle også være sikre på, jeg vil bestå.

Se 1869 det var et herligt år,
for da kom jeg til verden i en Nørregade-gård.
Det var hos Justesen, Mehhanikus, jeg rykked' ind,
min samling bøger var skam stor - på 800 bind.
og i 1885 kom så Andreas Steenberg til,
han er lige typen på en mand, der kan det som han vil
og i 1894 da blev jeg helt social,
jeg var åben for enhver - og jeg blev DELVIS kommunal.

I nitten fem kom jeg så i en kælder sort som kul,
på Teknisk Skole, Stjernholmsagde, ja det var et hul.
men her var dog en læsestue' med mange gode sag'r,
i nitten ti så blev jeg flyttet til et ostelag'r.
Så kom jeg da ind på rådhuset, oh ja, bevar mig vel,
nitten seksogtyve ind på Søndergad' - på et hotel,
men jeg fik dog læsestue og et håndbibliotek,
og nu var jeg så for alvor blevet åndens apotek.

Fra 1930 lånte jeg så til et hospital,
i 1937 får jeg status som central
jeg kørte ud med mange bøger, både her og der,
men så kom tyskerne, lokalerne blev tysk kvarter.
Det var ikke mig, så derfor tog jeg så mit tøj og gik,
til en sal, der indtil da var blevet brugt til gymnastik,
derfra kom jeg til en træbarak, hvor personalets job,
først og fremmest var en kakkelovn, der skulle fyres op.

side 2.

I 1960 fik jeg mit første eget hjem,
På Vitus Berings Plads, nu ku' jeg rigtig vises frem.
Nu had jeg nog't til alle, og en herlig læsesal,
desværre så betød det også jeg blev kommunal.
Så kom skolerne da for sig selv, men fængslet kom så til,
faktisk så kan alle låne hos mig nu, hvis de da vil,
men i 88; i parken var det at jeg sag' farvel og tak
og kom op, hvor der nu tidligere havde vær't tobak.

Og nu er der omsider sket det, der jo måtte ske:
i dag da er mit sjæl og hjerte blevet EDB,
men har nu også CD-pladerne og videobånd,
jo der er nog't for både øjne, ører og for ånd.
Jeg har også fåe't et tilbud til det givtige erhverv,
skønt mit kommunale tilskud bli'r beskåret - skærv for skærv.
Der var ca. otte hundred' bind i atten ni og tres,
nu har jeg den kvarte million, og er trods alt tilfreds.

Se de, der leder mig, må' syn's de har et herligt job,
for de kan ikke smides ud og ikke slides op.
I 29 rykked' Toke Allingham'en ind,
(han kendtes mest fordi han brændte umoralske bind)
Først i ot'og tres kom frøken Jacobsen omsider til,
skabte det jeg har idag, men sagde så: "Bevar mig vel",
dengang jeg sku' have EDB, og så stod hun da af,
og så fik jeg Børge Søndergard - det' ham jeg har idag.

Se vel er jeg en gammel dame, fik dog ikke stress
skønt personalet voksede fra én til godt halvtreds.
Jeg låner ud til alle med en rund og gavmild hånd,
det vigtigste for mig, er at berige Jeres ånd.
Så skønt alderen, er jeg jo ung af sjæl og stadig frisk,
et moderne personale sir "VELKOMMEN" ved min desk,
hvis I bruger mig anstændigt, er der ikke no'n klausul.
TAK for Jeres støtte gennem årene - og glæd'lig jul.